

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑ ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ

περὶ νόμου, καὶ τῶν εἰδῶν αὐτοῦ.

Ο νόμος (καθὼς ἐπιμαρτυρεῖ ἡ στυμολογία τῆς λέξεως ἀπὸ τοῦ γέμω, ὅτος μοιρᾶς, καὶ διδώ) εἶναι ἀπόδοσις τοῦ ἀνήκοντος δικαιώματος πρὸς ἄπαντα τὰ ἔνδικα, καὶ ὑλικὰ ὄντα. Κατὰ τὸ γεγονότα τοῦτον ὁρισμὸν ὑπόκειται εἰς τὸν νόμον τὰ σύμπαντα, ως καὶ αὐτὸς ὁ ὑψηλός, καὶ μακάριος Θεὸς ἔχει φύσιν αὐτὸς ἐν. Εαυτῷ νόμον δικαιοσύνης, καὶ μακροθυμίας· καὶ εἰς αὐτοὺς τῶν ἀσωμάτων ἱεραρχιῶν οὐσίας ὑπόκειται εἰς νόμους, καὶ οἱ ἀπειράται δαιμones περιορίζονται μὲν αὐτοὺς, καὶ τὰ ὑλικὰ ὄντα ὠσαύτως, καθὼς διετάχθησαν παρὰ τοῦ Δημιουργοῦ τῶν ἀπάντων Θεοῦ. Ἀλλὰ περὶ τῶν νόμων τούτων. αἱ ἀρίστων τὴν φύσιντελα εἰς τὰ ὑψηλὰ πυεύματα τῶν θεολόγων, καὶ τῶν φυσικῶν φιλοσόφων μὲν μορθετήσουσαν. καθὼς τοὺς ὄδηγούς τοῖς ἀποκάλυψεις, καὶ ἡ φιλοσοφία.

‘Ημεῖς κατὰ τὸ μερικώτερον λέγομεν, ὅτι ὁ νόμος
τίνει κανὼν, η̄ ἐπιταγὴ ἐκτρέπουσά τινα, η̄ ἀπαγο-
ρεύουσα ἄλλα πράγματα, καὶ τοιοῦτος εἶναι οἱ ἔξι τοῦ
νόμου.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΥ ΕΠ. ΚΑΘΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ ΕΠ. ΚΑΘΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ Θ. ΘΕΟΤΣΙΟΣ

‘Ο Φυσικὸς, οἵτις συνίσταται εἰς τὴν ἐντυπωθεῖ-
σαν συναίσθησιν εἰς τὰς καρδίας ημῶν παρὰ τοῦ πλάτου
ημῶν Θεοῦ, τοῦ ωὲ ἐπιθυμῶμεν τὴν πρὸς ημᾶς δικαιο-
σύνην παρὰ τῶν ἄλλων, καὶ νὰ μὴ κλίνωμεν κατὰ συ-
νείδησιν εἰς τὴν πρὸς ἄλλους κακούργειαν. Κάμε πρὸς
τοὺς ἄλλους, ὅ, τε Θέλεις νὰ κάμῃ καὶ αὐτὸς πρὸς σὲ
εἰς τὴν ἴδιαν περίεσσαν, καὶ ηδη ἐπλήρωσας τὸν φυσικὸν
κὸν νόμον.

‘Ο Θεῖος, οἵτις παρὸ αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ ἐδόθη εἰς
τοὺς ἀνθρώπους, καὶ διαιρεῖται εἰς τὸν παλαιὸν
τὸν γράμματος, ὁ ὄποιος καὶ Μωσαϊκὸς ὄνομά-
ζεται, διότε πρὸς τὸν Θεόπτην Μωϋσῆν ἐδόθη εἰς τὸ Σι-
νᾶ ὄρος, καὶ παρὸ αὐτοῦ ἐγράψη, καὶ σώζεται εἰς τὴν
παλαιὰν Γραφὴν· καὶ εἰς τὸν υέον τῆς χάρι-
τος, ὁ ὄποιος καὶ εὐαγγελικὸς ὄνομαζεται, ἐπειδὴ
διδαχθεὶς παρὰ τοῦ Θεαυθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγ-
γράψη καὶ σώζεται εἰς τὰ ἵερα εὐαγγέλια, καὶ τὰ λοι-
πὰ βιβλία τῆς νέας Γραφῆς, καὶ Διαθήκης. Ἀγάπα
τὸν Θεὸν ἐξ ὅλης ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος
σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας, ὁ ἐξω οὐσιότητις·

καὶ ἀγάπαι τὸν πλησίον σου ως σεαυτὸν, ὁ ἐξ θεοκαί-
σιν, καὶ ἦδη ἐπλήρωσας τὰ κυριώτερα τοῦ Θεού
νόμου.

Ο Πολιτικὸς, ὁ ἄποιος γίνεται μὲν θέσπιερον.
τῆς διοικήσεως ἔκαστου ἔθνους, καὶ κανουκὲς τὸ προσω-
πικὸν ἔκαστου ἀτόμου δικαιῶμα· τὸ περὶ τῶν κτημάτων,
καὶ ὑπαρχόντων αὐτῷ· καὶ τὸ περὶ ἀποκτήσεως, καὶ
μεταβολῆς τῆς ἀδικησίας. Εἰδη τούτου εἶναι

Ο ἐμπορικὸς, διὰ τοῦ ὅποίου κρίνονται καὶ
διευθετοῦνται αἱ ἐμπορικαὶ διενέξεις, καὶ διαφοραί,
καὶ

Ο περὶ ποιεῶν, καὶ ὁ ἐγκληματικὸς,
οἱ ὅποιοι προσδιορίζουν τὰς ποιαὶς, καὶ τιμωρίας εἰς
τὰ ἐγκλήματα, καὶ ἀμαρτήματα.

Φύλαττε ὅσα ἐθεσπίσθησαν, καὶ ἐνομοθετήθησαν
παρὰ τῆς διοικήσεως, εἰς τὴν ὅποιαν ὑποτελεῖς, καὶ
δὲν φοβεῖσαι νὰ παιδευθῆς ή νὰ ζημιωθῆς· διότι, ἡ φο-
βία μεγίση τὸ φοβεῖσθαι τοὺς νόμους.
Ίδου τὸ κυριώτερον παράγγελμα πρὸς τὸν πολιτικὸν ἄν-
θρωπον.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ κοινὴ ἀσφάλεια γεννᾶται ἀπὸ τὴν ἐπε-
ράσπισιν τῶν νόμων, καὶ ἡ μερικὴ ἔκαστου ἀφοβία ἀπὸ τὴν
μελέτην, καὶ γυνῶσαι αὐτοῦ, ἐκδιδούνται ἔγγραφοι οἱ πο-
λιτικοὶ νόμοι περιορίζοντες τοὺς δικαζάς νὰ πράττουν,

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΛΟΓΟΦΑΡΑΣ ΤΑΞΙΔΙΩΝ ΚΛΗΡΟΚΟΠΙΑΣ ΕΠ. ΗΘΗΝΑΣ

Ε.Π. της ΙΙ
ΙΩΑΝΝΗΑ 2006

καὶ ἀπεργασίους αἰτησαλλάκτως κυβήρως αὐτὸς ὁ ἀρρένος
εἰ, καὶ διδόσκοντες τοὺς ὑποκειμένους εἰς αὐτοὺς, τι
ἔιναι τὸ δίκαιον, καὶ τί τὸ ἄδικον, πρὸς χαλιναγωγέαν
τῆς πλεονεξίας, καὶ ἀρπαγῆς, καὶ πρὸς εὔζωίαν τῶν
πολιτῶν. Μακάριος ὁ λαός, ὃς εἰς βασιλεύεται ἀπὸ τοὺς
νόμους! καὶ ἐπειδὴ ἔλει οἱ πεπολιτμένοι λαοὶ ἔχουσι
νόμους, μακάριος ἀποκαθίσαται, ὃς μελετῶν τοὺς
νόμους, ὑπὲ τοὺς ἀποίους ὑποτελεῖ, τοὺς φυλάττει,
καὶ τοὺς ἔχει ὡς ἀσπίδα ἀκαταμάχητον εὐαντίον τῶν
χθρῶν αὐτοῦ, καὶ τῆς ιδίας ἀδικίας!

Περὶ τῶν ἐνεργειῶν τοῦ νόμου.

Ἄμαρτημα καὶ πταισμα νομίζεται ἡ τοῦ τεθέντος νό-
μου παράβασις, ὡς μόνος ὁ Φυσικὸς νόμος, ὡς ὑπὸ αὐτοῦ
τοῦ πλάτους Θεοῦ ἐκτυπωθεὶς ὅπ' αὐτῆς τῆς ἀρχῆς εἰς τὴν
Φύσιν, ἔχει παντοτε γὰρ τὴν ἐνέργειαν, οἱ δὲ λαοὶ
ἐνεργοῦσι μετὰ τὴν ἔκθεσιν, καὶ δημιουρίευσιν αὐτῶν.
Διότι πρὸ τοῦ νόμου ἀμαρτία οὐκ ἔισι (1), καὶ ὁ νόμος
δὲν ἔχει προενέργειαν (2), καὶ διαρκεύσιν ἕως οὗ γὰρ
ἄκυρωθοῦν παρὰ τοῦ Θεοπίσαντος αὐτοὺς βασιλέως, ἢ
ἄλλης ὀποιασδήποτε διεικήσεως.

Οὐ νόμος ὑποχρεοῖ ἐκεῖνον τὸν λαὸν, ἐπόνω εἰς τὸν
ὅποιον ἐτέθη (3), καὶ κατακρίνεται ὁ κριτής, ὃς εἰς

(1) Πρὸς Ρωμ. κεφ. 5. (2) Πολιτ. κώδ. ἄρθρ. 2.

(3) Αὐτέθη ἄρθρ. 3.

πρέσβεις ἄνθρωποι χωρὶς τῆς ἀποφάσεως τοῦ γόμου· διότι εἶναι γένει θέλησις τοῦ κριτοῦ ἡθελεῖν γένεται νόμος, αὕτη ως ἀγνωστὸς εἰς τὸν λαὸν, καὶ ιδεόρρυθμος κατὰ τὰ πάθη τὰ προσωπικὰ τοῦ κριτοῦ, ἡθελεῖν ἀποκαταστάσσει καὶ τάδεις καὶ τὸν ἀθωότατον ἄνθρωπον, καὶ ἐγκληματίαν τὸν πάντη ἀγενθύνον.

"Οὐ μόνον οἱ γενικοὶ νόμοι, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ μερικοὶ καὶ προσωρινοί, οἵτια εἴναι τὰ πρόσκαιρα τῶν βασιλέων, ἢ ἄλλων διατάγματα, μετά τὴν διαχήρυξην τῶν σύνεργωντα. Τὸ κλεψεμπόριον π. χ. λέγεται, καὶ παιδεύεται ως τοιοῦτον, ἀφ' οὗ γένει διοίκησις ἐμπεδίζει τοῦτο, ἢ ἔκεινο τὸ ἐμπόριον· τὴν εἰσόδου δηλαδὴ εἰς τὴν ἀπικράτειαν ταύτης, ἢ ἔκεινης τῆς πραγματείας· πρὸ δὲ τοῦ διατάγματος νομίζεται ἐλεύθερον, καὶ νόμιμον εμπόριον.

Πρὸ τῆς Θείας ἔκεινης ἐντολῆς ὁ πρωτόπλατος Ἀδάμ ἡμπορεῦσεν ἀναμαρτήτως νὰ φάγῃ ἀπὸ παντὸς ξύλου τοῦ εἰς τῷ παραδείσῳ· ἀλλ' ἀφ' οὗ ἀπηγορεύθη αὐτῷ τὸ νὰ φάγῃ ἀπὸ τὸ θανατηφόρον ἔκεινο τῆς ζωῆς ξύλου, κατεκρίθη ως παραβάτης, καὶ ἐξώσθη ἀπὸ τὸν θεοφύτευτον παράδεισον· παρεισῆλθεν ὁ νόμος ἵνα πλεονάσῃ γένει αἰμαρτία (*).

Περὶ Συγθείας.

"Οταν ὁ νόμος δὲν ἀποφασίζει περὶ των ὑποθέσεων, ἢ δὲν εἴναι τεθειμένος νόμος περὶ ταύτης, γένει δὲ κοινὴ

(*) Πρὸς 'Ρωμ. κεφ. Ε'. σελ. 20.

χρῆσις ἀνάκαθεν διατάσσει· γὰρ διευθετήται οὕτως, τῇ ἄλλως πώς, η̄ τοιαύτη χρῆσις ὀνομάζεται συνήθεια, καὶ ἔχει ίσχὺν νόμου εἰς τὴν ἐπαρχίαν, η̄ χώραν ἔχει-
ναι, κατὰ τὸ κειμῆς λεγόμενον. Τόπου συνήθεια
νόμου καφάλας· Εὐλογον αὐτῷ γένεται φυλάτ-
τηται, ω̄ς νόμος, η̄ συνήθεια, ἀφ' οὗ ἐπικυρωθῇ ἀπὸ
τρεῖς, η̄ καὶ μὲν ἀποφάσσεις περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσε-
ως, καὶ διενέξεις, καὶ η̄ τοιαύτη συνήθεια, μοί φα-
νται, ἀποδεκταιωτέρα ἀπὸ ξένου τινὸς νόμου ἐπιτάσσου-
τα ἀλλεπτρόπως. Ἀφ' οὗ ὅμως τεθῆ νόμος ἐντόπιος
διατάσσει. ἄλλως πώς, καὶ οὐκέτι κατὰ τὴν συνήθειαν,
ἀκροῦται αὕτη ἀπὸ τὴν ὑπερέσχυσην τοῦ νόμου.

Ο ἐκκλησιαστικὸς νόμος ἔχει καὶ αὐτὸς τὰς ἐκ πα-
ραδόσεως συνήθειας, ὃποῖαι εἶναι τὸ προσεύχεσθαι
πρὸς ἀνατολὰς βλέποντα, τὸ ζαυροπροσκυνεῖν, καὶ
ἄλλα. Εἰς δὲ τὸν παλαιὸν ἔχουσι τόσας πολλὰς συνη-
θείας, ω̄ς τάχα παραδόσεις, οἱ Ἐβραῖοι, ω̄ς ὑπερ-
βαίνουν αἱ συνήθειαι τὰ νενομοθετημένα, τὸ ὃποῖον εἰ-
ναι ἐπέμωμον.

Ἄλλ' ἀρκεῖσθωσαν ταῦτα κατὰ τὸ παρὸν, ἵνα μὴ
περβῇ η̄ εἰσαγωγὴ τὴν ἀναλογίαν τοῦ ὄγκου τοῦ βιβλίου.

ΤΟ ΤΕΜΠΟΡΙΚΟΤ ΚΩΔΙΚΟΣ.

ΒΙΒΛΙΟΝ Α'.

Περὶ Ἑμπορίου γενικῶς.

ΤΙΤΛΟΣ Α'

Περὶ τῶν Ἑμπορευομένων.

"Ἀρθροῦ 1.

Ἐμπόροι εἰναι ὅσοι ἐνθρηγοῦσι τὸν ἐμπορικὸν πρᾶξεῖς, καὶ ἴπαγγέλλονται καὶ ἔξιν τὸν ἐμπόριον (*).

(*) Ἐμπόριον δὲ εἶναι ἐπάγγελμα συναλλαγῆς πραγμάτων, νομισμάτων, μετάλλων, καὶ απάντων τῶν κινητῶν πραγμάτων μὲν σκοπὸν τιμίου

2. Ὁ ἀνὴλιξ ἀρσενικός, ἢ θηλευκός ὡς ἀποποίητος Emancipé (1) καὶ ὑπὲρ τὴν ἡλικίαν δικαιοκτώς ἐτῶν, βουλόμενος νὰ ὠφεληθῇ ἀπὸ τὴν διδούμενην ἄθετον.

κέρδων. Ἡ πόχειται εἰς διαφόρους διαιρέσεις, ὡς τῆς Θαλάσσης· τῆς ξηρᾶς· μεγαλεμπόριου· λεσβιανού· τῶν Ἰνδῶν, τῆς Ἀμερικῆς, τῆς Ευρώπης· κ.τ.λ.

(1) Οἱ πρεσβυτεῖαι υἱομοθέταις φροντίσαντες νὰ μὴ διαφθείρωνται, καὶ διαρπάζωνται αἱ περιουσίαι τῶν κληρονόμων, διώρισαν καὶ χρόνου ἡλικίας, καὶ ὃν υἱομιζόμενο: ἔξιοις λαμβάνουν καθ' ἑαυτοὺς τὴν διοίκησιν τῶν ἀνηκόντων αὐτοῖς πραγμάτων· ὁ ἄνθρωπος κατὰ τοὺς Ρωμαϊκοὺς νόμους εἶναι ἀνὴλικος μέχρις εἰκοσιπέντε ἐτῶν τῆς ἡλικίας του, κατὰ δὲ τὸν Γαλλικὸν Κώδικα μέχρι συμπληρώσεως εἰκασιδένα ἐτῶν, καὶ κατὰ τὸν Οθωμανικὸν ἕως συμπληρώσεως δεκαεξή ἐτῶν.

Εἰς τῆς υηπιότητος τὸν καιρὸν, ἥτοι πρὸ τῆς υἱομόνου ἡλικίας οὐδὲν διαφέρει διούλου κατὰ τὸν Ἀπόζολον ὑποτασσόμενος εἰς τοὺς γονεῖς, καὶ ἐπιειάτας αὐτοῦ. Ἀλλ' ἐπειδὴ πολλοὶ ἀνὴλικοὶ ημιποροῦν πρωτεύοντερα νὰ φανοῦν ἔξιοι διοικήσεως τῶν πραγμάτων αὐτῶν, ἐθέσπισαν οἱ νόμοι τὴν ἀποποίησιν Emancipation εἰς εἰδος ἀπελευθερώσεως, καὶ κατὰ τὸν Γαλλικὸν Κώδικα.

Ἄρθρῳ 476. Ὁ ἀνὴλιξ ἀποκαθίσαται μετὰ παυτὸς δικαιομάτως ἀποποίητος μετὰ τὸν γάμον.

— 477. Ὁ ἀνὴλιξ ἡμπορεῖ καὶ πρὸ τοῦ γάμου νὰ ἀποποιηθῇ παρὰ τῶν γονέων του

αυ παρὰ τοῦ Γαλλικοῦ Κωδικοῦ (1) ἀρθρῷ 487 (2) νὰ
ἐνεργήσῃ τὸ Ἐμπόριον, δὲν ἡμπορεῖ νὰ ἀρχίσῃ τὰς τοι-
αύτας του πράξεις, μήτε νὰ ὑποληφθῇ εἰς νόμιμον ἡλ-
ίαν διὰ τὰς διαθητομένας παρ’ αὐτοῦ ἐμπορικὰς ὑπο-
σχέσεις. Λ’. Ἐὰν προηγουμένως δὲν ἥθελεν ἔχει τὴν
ἄξειαν ἀπὸ τοῦ πατέρα του, ἢ (μετὰ θάνατου, ἀπα-

μετὰ τὴν δεκαπενταετίαν, φανερού-
μένου τούτου εἰς τὸν Εἰρηνάρχην
ἔπει παρουσίᾳ τοῦ γραφέως αὐτοῦ.

"Ἀρθρῷ 478. Ο ἴδιος νομιζόμενος ἄξιος ἀπὸ τὴν
οἰκογενειακήν του βουλήν ἀποποιεί-
ται μετὰ δεκαεκταετίαν.

(1) Κώδηξ Λατινική λέξις Codex, ἀρχαιότερα Caudex, σημαίνουσα ὁ, τι σημαίνει καὶ ἡ Ἑλλη-
νική λέξις Βιβλος, χορμός καὶ φλοιός δένδρου.
ἔπειτα καὶ Βιβλίου, Κατάλογος, Συλλογή νόμων,
καὶ Θεσπισμάτων τῶν Αὐτοκρατέρων, ως Κώδηξ
Θεοδοσιανὸς καὶ Κώδηξ Ἰουσιανὸς, οἵς καὶ καθ'
ὑπεροχήν ὁ Κώδηξ λέγεται.

Ἐπὶ Ναπολέοντος τοῦ Αὐτοκράτορος ἐγένοντο
Συλλογαὶ νόμων, ἤτοι Κώδηκες εἰς τὴν Γαλλίαν
πέντε ὁ πολιτικὸς· (τὸν ὅποιον καὶ Ναπολεόντειον
ἐποιόμασαν) ὁ περὶ τῶν πολιτικῶν ἀγωγῶν· ὁ
Ἐμπορικός· ὁ Ἐγκληματικός· καὶ ὁ περὶ ποιῶν,
οἵτινες ἀπεδέχθησαν καὶ παρὰ τοῦ νῦν βασιλεύον-
τος Λουδούινον τοῦ ΙΗ'. καὶ ἐνεργοῦνται εἰς τὴν Γαλ-
λίαν, ἔκτὸς μόνων κεφαλαίων τινῶν τοῦ πολιτικοῦ
Κώδηκος, τῶν ἀντιφασικῶν εἰς τὸν Συζηματικὸν
Χάρτην.

(2) ἀρθρῷ 487. Ο ἐμπόρος ἀνὴλίξει τὸν ἀποκομῆτον
ἐνυπεῖται ἡλικιωμένος εἰς τὰ ἐμπορικὰ του ἔργα·

γόρευσεν (1), ἢ ἀποουσίαν αὐτοῦ) ἀπὸ τὴν μητέρα του, καὶ εἰς ἑλλειψιν ἀμφοτέρων τῶν γονέων δὲ ἀποφάσεως τῆς οἰκογενειακῆς του βουλῆς ἐπικυρωθεῖσης παρὰ τοῦ πολιτικοῦ κριτηρίου. **Β.** Εάν προσέτι τὸ γράμμα τῆς ἀδείας ταύτης δέν γέθεται καταγραφῇ, καὶ δημοσιευθῇ παρὰ τοῦ ἐμπορικοῦ κριτηρίου εἰς τὸν τόπον, ὅπου ὁ ἀνήλιξ φέλει νὰ ἀποκαταστῇ ἐμπορος.

3. Ἡ διάταξις τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου προσαρμόζεται καὶ εἰς τὺς μὴ ἐμπόρους ἀνήλικας δὲ ὅσας πράξεις αὐτῷ γένησην προβλέπουνται ἐμπορικαὶ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 632. καὶ 633. τεῦ παρόντος.

4. Ἡ γυνὴ χωρὶς συνανέσεως τοῦ ἀνδρός της δὲν γίμπορεται νὰ γίναι ἐμπορος δημοσίᾳ.

5. Εάν δὲ εἶναι δημοσίᾳ ἐμπορος, δύναται χωρὶς ἀδείας τοῦ ἀνδρός αὐτῆς νὰ δώσῃ ὑποχρεωτικὰ διὰ ὅσων ἀνήκει εἰς τὸ ἐμπόριον της, καὶ τότε ὑποχρεοῦται τὸν ἔ-δειον ἄνδρα της, ἐάν ἔχωσε κοντά τὰ ὑπάρχοντά των (2).

Αὕτη δὲν νομίζεται δημοσίᾳ ἐμπορος, ἐάν μόνον

(1) Ἀπαγόρευσις interdiction εἶναι ἀπόφασις κριτηρίου ἐμποδίζουσα τὸν ἔνοχον ἀπὸ τοῦ νὰ πράξῃ πολιτικὰ ἔργα, ἢ διὰ παράβασιν πολιτικοῦ νόμου, ἢ διὰ φυσικὰ ἐλαττώματα, ως ἀφροσύνην, μέθην κατάκριτον· κ.τ.λ. Τοιαύτη εἶναι καὶ ἡ ποιηὴ τῆς ἀργίας τῶν ἐκκλησιαστικῶν, καὶ τῶν πολιτικῶν καὶ πολεμικῶν ἀξιωματικῶν.

(2) Δίκαιου δὲ, διότι μὲ τὴν ἀδείαν αὐτοῦ φαινεται, καὶ ἀποκαθίσαται τοιαύτη.

λιανεπωλήσεις πραγματείας τοῦ σύνδρός της· οὐδὲν γένεται
διὰ τοιαύτης, ὅταν κάμη χωριεύου ἐμπόριον.

6. Οι αυτοκράτες ἔμπορος ἔχοντες ἀδειαν, καθὼς πρεσβύτεροι, ἡγεμόνες γὰρ καθηποχρεώσουν, καὶ γὰρ βούλουν εἰς ὑποθήκην τὰ ἀκίνητά των πράγματα (1).

Οι τοιωτοί δύνανται προβέτει καὶ τὰ ἀπαλλοτριώ-
σου, ἄλλα κατὰ τὰ προσδιορισθέντα ὅρθρα 457, καὶ
ἀκόλουθα τοῦ Γαλλακοῦ Κωδικος (2).

7. Αἱ δῆμοσιαι ἔμποροι γυναικεῖς δύνανται παρόμοι-
ως νὰ χρεώσουν, νὰ βάλουν εἰς υποθήκην, καὶ ναὶ
ἀπαλλοτριώσουν τὰ ἀκίνητά των κτήματα.

Μ' ὅλοι τοῦτο τὰ προεκθέσις γίνεται εἰς αὐτὰς ὑπάρχοντα, ὅταν ὑπαυδρεύωνται μὲν προεκδόσιαι συκφωνίαν, δὲν ἡμποροῦνται καθηποβλήθουν εἰς ὑποθήκην, μήτε νὰ ἀπαλλοτριώθωσι, εἰ μὴ μόνον, καθὼς προεδρί-

(1) "Ιδε τὴν ὅπισθεν τελευταῖαν σημείωσιν, καθ' οὐνοῶνται γῆλακαρμένοις παρὰ τοῦ νόμου· ἀρε πάντα τὰ πραχθέντα παρ' αὐτῶν ἀβιάζως εἰναι ἀμετάθετα.

(2) Οὔτε ἐ τροφεὺς (Θεσπίζει ὁ Κωδίξ ἄρθρῳ 457)
μάλιστα μήτε οἱ γουβῖς αὐτοῦ δὲν ἡμποροῦν νὰ δα-
νείσουν διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἀνήλικος, μήτε νὲ
ἀπαλλοτριώσουν, ἢ νὰ βάλουν ἐνέχειρῶν τὰ ἀκίνη-
τά του ὑπάρχοντα χωρὶς νὰ λάβουν τὴν ἄδειαν ἀ-
πὸ τὴν οἰκογενειακὴν βουλὴν, ἥτις πρέπει νὰ συγ-
κατανεύσῃ τότε μόνον, ὅταν ἦναι ἡ ἀναπόφευκτος ἀ-
νάγκη, ἢ ἡ φανερώτατου ὄφελος, προτιμᾶ ὅμως νὰ
παίρθοι τὰ κυνητά του πράγματα ἀπὸ τὰ ἀκίνητα.

ωρίσθη καὶ μὲτοὺς κανονισθέντας τρόπους παρὰ τοῦ Γαλλικοῦ Κώδικος (1).

ΤΙΤΛΟΣ Β' (2).

Περὶ ἐμπορικῶν κατασχῶν.

8. **Ἐκεῖος.** ἐμπορος εἶναι εἰς χρέος νὰ ἔχῃ ἐφημερινὸν κατασχον, εἰς τὸ ὅποῖον νὰ ἐγγράφωνται αὐτὸν ἡμέρας εἰς ἡμέραν τὰ ἐνεργητικὰ καὶ παθητικά του χρέη, αἱ ἐμποριαὶ του ἐργασίαι, αἱ συναλλαγαὶ, ἀποδοχαὶ,

(1) Περιττὴ μοὶ φαίνεται διὸ ἡ ἔκθεσις τοῦ Κώδικος περὶ τούτου. Προεκδοτήκην δὲ συμφωνίαν, ἡ διοίκησι, ἐνυόβι τὸν συμφωνίαν τοῦ νὰ δοθῇ ἡ προῖξ πρὸς τὸν ἄνδρα ὑπὸ τὴν διοίκησιν αὐτοῦ, καθὼς παρ’ ἡμῖν γίνεται ως ἕπει τὸ πλεῖστον.

(2) Τίτλος Titulus ἐξ Λατινικῆ λέξεις παραγομένη ἀπὸ τοῦ Ἑλληνικῶν Τίτων, ἐξ οὗ τὸ τιμων· διὰ τοῦτο τίτλος ἡ τιμὴ τοῦ μεταλλικοῦ νομίσματος, καὶ τίτλος ἡ ἐπιγραφὴ μᾶλιστα ἡ περιγράφουσα τὰς τιμὰς, καὶ ἔντιμα ἐπώνυμα τοῦ ἐπιγραφομένου. Γενικώτερον δὲ τίτλος ἡ ἐπιγραφή, ως ἔνταῦθα, διαιρέσεως βιβλίου νομίσματος Κώδικας· ὁ τίτλος δὲ διαιρεῖται εἰς κεφάλαια· ταῦτα εἰς τμῆματα, καὶ αὐτὰ εἰς παραγράφους, οὗτοι δὲ εἰς ἄρθρα.

Οἱ Γάλλοι νομισθέται ὅμως φροντίσαντες νὰ προτυπωθῶσιν ἀπὸ προσθαφαρέσσεις τοὺς Κώδικας τούτους, τοὺς συνύφανταν εἰς ἄρθρα κατὰ σειρὰν συνεχόμενα καὶ θεοπισμένα χωρὶς νὰ παραβλάψουν τὴν ἄλλην κεφαλαιώδη τοῦ βιβλίου διαιρεσιν. "Ενιαὶ δὲ τῶν ἄρθρων ὑποδιαιροῦνται εἰς μεσόγραμμὰς interlinea πρὸς διάκριτωτέραν ἐμφασιν.

ι γύρος τῶν συναλλαγματικῶν γραμματίων, καὶ γενῆς, ὅλα, ἔσαι λαμβάνει, ἢ πληρώνει δὲ ὅποιουδή-
τε λόγου, καὶ ἐπομένως νὰ φανερώῃ κατὰ μῆνα τὰ
κιακά του ἔξοδα, ταῦτα δὲ πάντα ἀνεξαρτήτως ἀπὸ
ἱ λοιπὰ συνήθη ἐμπορικὰ κατάσιχα, τὰ ὅποῖα δὲ
ναὶ κατὰ μέρους ἀναγκαῖα (1).

**‘Ο ἐμπόρος εἶναι προσέτι εἰς χρέος νὰ βάλλῃ εἰς
κκτικὸν φόρκελλον (σύνδεσμον), ἔσαι ἐπισολὰς λαμ-
άνει, καὶ νὰ ἀντιγράψῃ εἰς κατάσιχον, ἔσαι ἐξαπο-
έλλει.**

9.. “Τπόχρεως εἶναι νὰ κόμιῃ κατ’ ἔτος, καὶ νὰ ὑπο-
ράφῃ ἀπογραφὴν ὅλων τῶν καητῶν, καὶ ἀκινήτων πραγμά-
των του, καὶ τῶν ἐμεργητικῶν, καὶ παθητικῶν χρεῶν
ου, καὶ νὰ τὴν ἀντιγράφῃ κατ’ ἔτος εἰς ἴδιαίτερου ἐξ
πίτηδες κατάσιχον (2).

(1) “Ἄρα (καὶ μοὶ φαίνεται εὐλόγως) τὸ παρ’ ἡμῶν
λεγόμενον Πρόχειρον εἶναι τὸ μεμικώτερον κατά-
σιχον, ὅταν κρατῆται κατὰ τοὺς ἐνταῦθα ἐκτι-
θέντας κανόνας· διότι ὅλα τὰλλα ἐξ αὐτοῦ πηγά-
ζουν, καὶ ἀπ’ αὐτὸς μερφοῦνται.

(2) Ἡ ἀπογραφὴ αὕτη εἶναι ἡ ἐτησίως πλάσιγξ πε-
ριέχουσα πλατύτερον ἄπασαν τὴν κατάσασιν τοῦ
Ἐμπόρου, καὶ ωὗτω γινομένη α’. βάλλει εἰς φῶς
ἐντελὲς τὸν ἰδιον ἐμπόρον, β’. εἰς περίσασιν χρε-
ωκυπίας τὸν ἐμπορεῖταις ἀπὸ κλοπᾶς καὶ δολιότητας,
αἱ ἐποίαις καταυτῶσιν ὅλεθριαι, καὶ δι’ αὐτὸν, καὶ
διὰ τοὺς δικαιούχους αὐτοῦ, παραγραφὴ δὲ σηματ-
νεῖ ἐνταῦθα τὸ νὰ σημειώνῃ ὁ κριτὸς τὸ κατάσιχον,
σπερ παρὰ τοῖς Γάλλοις ραφήε συσκάζεται.

10. Τὸ ἐφημερῶν κατάσιχον, καὶ τὸ τῆς ἀνωτέρω ἀπογραφῆς υπόκεινται εἰς παραγραφὴν, καὶ θεωρίαν τοῦ κριτηρίου ἀπαξ κατ' ἔτος (1).

Τὸ κατάσιχον τῆς αντιγραφῆς τῷ ἐπιτελῶν δὲν ὑπόκειται εἰς ταύτην τὴν ἐρευναν.

"Ολα δέ προπειναὶ κρατῶνται μὲν εὐτακτον σειρὰν τοῦ ἔτους, χωρὶς γὰρ ἔχοντας ἄγραφα μέρη, καὶ κανὰ, μήτε μεταφράσεις εἰς τὰς ἄκρας, ἥτοι προσθήκας.

11. Τὰ διὰ τῶν ἀνωτέρω 8. καὶ 9 ἀρθρῶν διορισθέντα κατάσιχα πρέπει γὰρ συμειωθεῖν εἰς τὰ πλάγη, γὰρ παραγραφῶν, καὶ γὰρ θεωρηθοῦν, ἥτις ἀπὸ ἕνας κρατήν τῷ ἐμπορικῷ δικαστηρίῳ, ἥτις ἀπὸ τὸν πολιτάρχην, καὶ δημιουρούνται κατὰ τὸν συνήθη τρόπον, καὶ ἀνεξόδως (2), οἱ δὲ ἐμπόροι εἶναι εἰς χρέος γὰρ φυλάξουν ταῦτα τὰ κατάσιχα δέκα ἔτη.

(1) Ἰδοὺ ὁ μένος προφυλακτικὸς τρόπος διὸ ὅσους μεθοδεύονται ψευδῆ κατάσιχα, καὶ χρήσιμος γὰρ καθηποβάλλῃ ἔκαστον γὰρ μὴ ἀμελῆ τὰ κατάσιχά του. Ἀπογράφη δὲ εἶναι L'inventaire Inventario ἥτοι κατὰ σειρὰν γραφὴ τῆς κατασάσσως του εἰς κατητὰ καὶ ἀλένητα πράγματα, τὰν ὅποιαν καὶ πλάστηγα, ἥτοι Balance Bilancio οἱ Γαλλιτάλοι λέγουσι πολιτογράφησαντες, καὶ φειρούστες πώς τὴν λέξιν.

(2) Τοῦτο ὅσου εἶναι ἀναγκαῖον, ἄλλο τόσοις εἶναι δύσκολον εἰς ἡμέρας, υἱοῦντα ὅμως στις ἐάν προστίθετο εἰς τὴν ἐμπορικὴν ἐπιτροπίαν (Δεπουτατζιώνι) ἔνας Νοτάριος τέμνεις καὶ οὐρανομένος ἐμπορισμένος ἀπὸ τοῦ γὰρ ἐμπορεύηται, διεῖ γὰρ μη.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΕΠΙΧΑΙΡΗΣΗΣ ΕΠΕΝΔΥΣΗΣ ΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ
ΤΟΜΟΣ ΕΠΕΝΔΥΣΗΣ ΕΠΙΧΑΙΡΗΣΗΣ ΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ

12. Τὰ κατάσχα, ὅσων φυλάττεται ἡ τάξις, ἥμ-
πορεῖ νὰ δέχηται ὁ κριτής ως ἀπόδειξη τῶν μεταξὺ ἐμ-
πορευομένων διὰ πράγματα τοῦ ἐμπορίου.

13. Τὰ δὲ κατάσχα, ὅσα εἰς ἐμπόρος εἶναι εἰς
χρέος νὰ κρατήσουν, καὶ δέν φυλάξουν τοὺς ἔνωτέρω
προσδιορισθέντας κανόνας, δέν ἥμποροι νὰ παρρήσια-
σθοῦν εἰς τὰ κριτήρια πρὸς ὄφελος τῶν ἔχοντων αὐτὰ,
ἔκτος μόνον εἰς τὰ κανονισθησόμενα ἐμπρόσθεν εἰς τὸ
πρὸ πτωχεύσαντων, καὶ χρεωκότων βιβλίου.

14. Τὰ κριτήρια δέν ἥμποροι νὰ προτάξουν τὴν
κοινωποίησιν τῶν κατασχῶν, καὶ τῆς ἀπογραφῆς, εἰμὴ
μένον εἰς διαφορὰς περὶ κληρονομίας ὑπαρχόντων τῆς τῶν
συζύγων κοινότητος, διαλύσσεται συντροφίας, καὶ εἰς πε-
ριέστασιν χρεωκοπίας.

15. Ο· Κριτής ἔχει δικαιώματα νὰ ἐπιτάξῃ, καὶ μά-
λιστα αὐτοτελεῖς, νὰ παρρήσιασθεῖν τὰ κατάσχα, ὅ-
ταν ἀγωγὴ τις τὸν μητρικὸν διὰ νὰ ἀγνοράψῃ ὅσα ἀνή-
κουν εἰς τὴν διένεξην.

16. Εἰς δὲ τὰ προσφερόμενα εἰς παρρήσιασιν κα-
τάσχα ἡ ἄλλως ξηρούμενα, ἡ ἐπιταπτόμενα ἡθελού-
μέναι εἰς τόπους ἀπέχοντας ἀπὸ τὸ δικαστήριον, εἰς τὸ
ὅποιον θεωρεῖται ἡ διαφορά, ἥμποροι οἱ Κριταὶ νὰ πα-

τήγαναι ὑποπτεῖς εἰς τοὺς παρρήσιασθαντας αὐτῷ
τὰ κατάσχα, ἥμποροισσεις νὰ λάβῃ αὐτὴν τὴν
ἐπιτασίαν ἔχοντας αιτηθέσιον κομόν, καὶ νὰ
ἀποκαταταχθῶνται νόμιμα τὰ κατάσχαμας, εἰς τὰ
ὅποια ἐναργεύμενα καὶ τύρα, ἄλλα χωρίς νόμου
ὑπαγεγράγεται.

ραγγείλλουν τὴν ἐρώτησαν εἰς ἔχεινον τοῦ τόπου ἐμπορικὸν Κριτίριον, η̄ ω̄ διορίσουν ἵνα Εἰρηνάρχησον πληρεφρήθῃ νὰ κάμη καταγραφὴν τοῦ περιεχόμενου, καὶ νὰ τὴν σεᾶλη πρὸς αὐτούς.

17. Εὰν ὁ ἔχων τὰ κατίσιχα διαφερόμενα; δὲν θελήσῃ νὰ τὰ παρέχει αὐτῷ, καίτοι ὁ ἀντιδίκος αὐτοῦ ὑπέσχεται νὰ πιξεύσῃ, τέτε ο Κριτής καθυποβάλλει εἰς ἔρκεν τὸν ἀντιδίκον τοῦτον, καὶ ἀπερασίζει (κατὰ τὸ ζῆτημα).

ΤΙΤΛΟΣ. Γ'.

Τμῆμα Α' — περὶ διαφόρων Συντροφῶν,
καὶ τῶν καυτῶν αὗτῶν.

18. Τὸ συντροφικὸν συμφωνητικὸν κανονίζεται ἀπὸ τὸ πολιτικὸν δικαιώμα, ἀπὸ τοὺς ἐμπορικοὺς νόμους, καὶ ἀπὸ τὴν συμφωνίαν τῶν μερῶν.

19. Οὐκέτι γνωρίζει τρία εἶδη ἐμπορικῶν συντροφῶν.

Τὴν εἰς ὄντας καλὸν περιληπτικήν.

Τὴν ἐμπιευτικὴν (κομμανδήτων) (*)

Τὴν ἀνώνυμον.

(*) Οὗτως ἐνόμισα καλὸν νὰ ἐξελληνίσω τὴν λέξιν κομμανδήταις κατὰ τοὺς λατινίζοντας, οἱ ὅποιοι ὄντας κομμανδίταριον, καὶ συμφωνεῖ κατὰ τὴν γνώμην μου μὲ τὸν σκοπὸν τῶν συνιεωντων τοιαύτας συντροφίας, καὶ μὲ τὸ ἔργον αὐτὸν, ἡμπορῶ δὲ νὰ προσθέσω, ὅτι εἶναι καὶ εὐληπτοτέρα ἀπὸ τὴν Ἰταλογαλλικὴν ἔχεινην, καὶ σημαντικότερα.

20. Εἰς ὄνομασίαν περιληπτικήν εἶναι γένει συντροφία,
ὅταν δύναται τῆς περισσότεροι ἀνθρώποι συμφωνοῦν νὰ κάμουν
τὸ μπόριον ἵποτε μίαν συντροφικήν ὄνομασίαν (οἷς Περι-
κλῆς καὶ Συντροφία)

21. Εἰς τὴν συντροφικήν ὄντως μένα τὰ ὄντα·
τα τῶν συντροφῶν ἡμίποροιν καὶ κάμνοντι μέρος.

22. Οἱ εἰς τὴν παρεληπτικὴν ὄντεμασίαν σύντροφοι,
ὅσοι φανεροῦνται ἀπὸ τὸν συντροφικὸν συμφωνητικὸν, εἰνα,
ἐντελῶς ὑπόχρεοι, καὶ ἀλληλεγγυηταί (1) διὸ ὅλα τὰ
χρέη τῆς συντροφίας, καίτοι ὑπογεγραμμένα ἀπὸ ἔνα
καὶ μόνου, ἀρχεῖ μόνου ναὶ ἔμαι μὲ τὴν συντροφικὴν ὄ-
ντεμασίαν.

23. Ἡ ἐμπιξευτική συντροφία γίνεται μεταξύ ἑνὸς, ἢ πολλῶν κυρίων συντρέψων ἀλληλεγγύων, καὶ ἐνὸς, ἢ πολλῶν συντρέψων κατατεθέντων κεφάλαια, τοὺς ὅπερας ἐνομάζομεν ἐμπιξεύοντας, ἢ συντρόφους κατ' ἐμπιξευτικήν (Κομμανδιταρίους, ἢ συντρόφους με κομμανδίταν).

Ἡ συντροφία εἴτη διοικεῖται ὑπὸ μίαν συντροφικὴν
δίνομασίαν, ἢ ὅποια ἀναγκαῖως πρέπει νὰ γίναι μὲ το-
ῦν σματῶν, ἢ πολλῶν τῶν κυρίως ἄλληλεγγύων συ-
τρόφων.

24. "Οταν γένει πολλοί σύντροφοι ἀλληλέγγυοι,
καὶ κατωνομάσμένοι, δεδόσθω νὰ διοικῶν ὅλοι ὅμοι,
ἢ ἔνας, ἢ πολλοί νὰ διοικῶν διὰ ὅλους, ἢ τοιαύτη συγ-

(1) Εἰς τὸ καθολικὸν εἶναι Solitaire, λέξις σημαίνει χρεώση διὰ τὸ ἔλον ὅποια εἶναι καὶ τὴν σημασίαν τῆς ἀλληγέγγυήσεως.

τροφία εἶναι ἐν ταύτῳ καὶ εἰς ὄνομασίαν περιληπτικήν πρὸς αὐτοὺς, καὶ εἰς ὄνομασίαν ἐμπιευτικήν πρὸς τοὺς ἀπλῶς καταθέτες τῶν κεφαλαίων.

25. Τὸ ὄνομα τοῦ ἐμπιευτικοῦ συντρόφου δὲν ἥμπορεῖ νὰ κάγιη μέρος τῆς συντροφικῆς ὄνομασίας (1).

26. Ὁ ἐμπιευτικὸς σύντροφος οὐπόκειται εἰς ζημίας ἕως τῆς συμπληρώσεως ἑκείνων τῶν κεφαλαίων, τὰ οποῖα ἦτοι κατέθετο, ἢ ὑπεσχέθη νὰ καταθέσῃ εἰς τὸν συντροφίαν (2).

27. Ὁ ἐμπιευτικὸς σύντροφος δὲν ἥμπορεῖ νὰ κάμη κέρματαν πρᾶξιν διοικήσεως, ἢ νὰ ἀναλάβῃ ὑποθέσεις τῆς συντροφίας μήτε δινάμει ἐπιτροπίας.

28. Παραβαίνουν δὲ τὰς ἀπαγορεύσεις ταῦτας, οἱ τοιωτοις ἐμπιευτικὸς ὑποχρεοῦται κατ' ἄλληλεγγύησιν μὲ τοὺς εἰς περιληπτικήν ὄνομασίαν ἐμπιευθέντας συντρόφους τούς διὰ ἔλαττὰ συντροφικὰ χρέη, καὶ ὑποσχέσεις (3).

29. Ἡ ἀνώνυμος συντροφία δὲν συνίσταται εἰς συντροφικὸν ὄνομα, μήτε χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὸ ὄνοματού τῆς τῶν συντρόφων.

(1) φωνερὸν, ὅτι ἡ ὄνομασία οὐδέποτε ἀλληλεγγύησιν, ἢ τις ἀποκαθιστᾷ τὸν κατονομαζόμενον γρεψίην διὰ τὸ ὄλον, καὶ τέλειον σύντροφον, καὶ ὑπερηγμένον ἀπὸ τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ ἔξτης ἀρθρου.

(2) Ἐνυοεῖται, ὅτι καὶ ἀν ἔλαττε μέρος, ἢ ὄλα ἐξ αὐτῶν, πρέπει νὰ τὰ ἐπιτρέψῃ εἰς περιτασσα πτωχεύσεως, ἢ χρεωκοπίας, ἢ εἰς ζημίας ζητούσας τὴν ἐκπλήρωσιν ἀπὸ τὰ κεφαλαῖα τῆς συντροφίας.

(3) Ἡτοι ἐνέγκεται ως ἀλληλέγγυος καὶ κυριός σύντροφος.

30. Χαρακτηρίζεται δέ, καὶ ἐπονομάζεται ἀπὸ τὸ ὑποχείμενον τοῦ ἐπιχειρήματός της (1).

31. Διεικεῖται ἀπὸ προσκαίρους ἐπιτρόπους, καὶ μεταλλασσόμενος, ὅντας συμμετόχους, οὐ μή, μὲ μισθὸν, οὐδὲ κατὰ χάρω (2).

32. Οἱ διοικηταὶ καθυποχρεοῦνται μόνον εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν περιεχομένων εἰς τὴν πρὸς αὐτοὺς ἐπιτροπά:

Ἐπὶ λόγῳ διοικήσεως δὲν καθυποβάλλονται εἰς κάμμιαν υποχρέωσιν προσωπικήν, μήτε ἄλληλέγγυου διὰ τὰς συτροφικὰς υποσχέσεις.

33. Οἱ συμμέτοχοι υποχρεοῦνται μόνον νὰ κάσσουν ἔσους συμμετέχουν εἰς τὴν συντροφίαν (3).

34. Τὰ κεφάλαια, οἵτοι αἱ κατατίθέμεναι χρηματικαὶ ποσότητες τῆς ἀνωνύμου συντροφίας διαιροῦνται εἰς πρόξεις, οἵτοι τρήματα, καὶ εἰς κέμματα, οἵτοι υποτροφίατα ἰσότιμα (4).

35. Ή πρᾶξις, οἵτοι τὸ τρῆμα ημπορεῖ νὰ προσδιορισθῇ μὲ δικαιώματα πρὸς τὸν κρατοῦντα (5).

(1) Ὡς συντροφία καθανασφαλιστή· συντροφία τῶν Ινδιῶν, καὶ αἱ παρόμοιαι.

(2) Ο τρόπος τῆς ἐκλογῆς τῶν διοικητῶν φαίνεται εἰς τὸ συζηματικὸν γράμμα τῆς τοιαύτης συντροφίας.

(3) Απαραλλάκτως μὲ τοὺς ἐμπιευτικοὺς συντρόφους.

(4) Πρᾶξις κατὰ λέξιν μεταφρασθεῖσα ἀπὸ τὸ τρῆμα δὲ κατὰ τὴν ἔννοιαν, διότι μέρος τοῦ ἔλου· υπότρυμα δὲ $\frac{1}{2}$ οὐ τὰ $\frac{2}{3}$ οὐ $\frac{1}{4}$ οὐ ἄλλο τοιεῦτον τοῦ τροφίας· τοῦτο δὲ μεταφραζόμενον ἀπὸ τῷ Γαλλικῷ Coupon κατὰ λέξιν ἐκφράζεται κόμμα.

(5) Τὸ δικαιώματα τῆς διαπραγματεύσεως, καὶ συαλλαγῆς τῶν τροφίατων τῶν ἀνωνύμων συντροφῶν

Τῶν τοιούτων πρόξεων καὶ τμημάτων ἡ παραίτησις ἀκτελεῖται μὲ τὴν μετάδοσιν τοῦ δικαιώματος ἀπὸ τὸν ἔχοντα πρὸς τὸν λαμβάνοντα (*).

36. Ἡ ἀπόκτησις τῶν τμημάτων δύναται γὰρ γένη διὰ καταγραφῆς εἰς τὰ κατάσιχα τῆς συντροφίας.

Εἰς τοιαυτὴν περίσσασιν ἡ παραίτησις ἀποτελεῖται μὲ φανέρωσιν τῆς μεταφορᾶς ἔγγραφομένη εἰς τὰ κατάσιχα, καὶ ὑπογραφομένη ἀπὸ ἐκεῖνου, ὃςις μεταδίδει τὴν μεταφερὰν, ἡ ἀπὸ νέμιμου αὐτοῦ ἐπέτρεπτον.

37. Ἡ ἀνώνυμος συντροφία συνίσταται μὲ σῆδεσιν τῆς διοικήσεως, καὶ μὲ συναίνεσιν της εἰς τὸ συμφωνητικὸν, τὸ ὅποιον τὴν συζαίνει. Ἡ συναίνεσις αὕτη πρέπει νὰ δοθῇ κατὰ τὸν προσδιορισθέντα τρόπον εἰς τὸν κανονισμὸν τῆς δημοσίας διοικήσεως.

ἀποτελεῖ ἐμπόριον, καὶ ληψιόδοσίαν μεγάλην εἰς τὴν Λάγδραν, Ἀμελόδαμον, καὶ ὅπου εἶναι τοιαῦται ἀνώνυμοι συντροφίαι, τὰς ὅποιας καὶ Ἐταιρίας οἱ Ἑλληνιστικῷτεροι λέγουσι.

(*) Διὰ νὰ ἔχῃ δικαιώματα μεταδόσεως ὁ ἔχων τὸ τμῆμα, πρέπει νὰ ἔχῃ καταθεμένην τὴν τιμὴν τοῦ τμήματος, καὶ νὰ μὴ ἐμποδίζηται ἀπὸ τὸ συντροφικὸν γράμμα. Ἡ δὲ μετάδοσις εἶναι εὐχολωτάτη, διότι ἀρκεῖ νὰ γραφῇ εἰς τὸ ἐφημεριῶν κατάσιχον τῆς συντροφίας ὁ δεῖνας ἔχων τμῆμα ἐν, ἡ πολλὰ, τὰ μεταδίδει πρὸς τὸν δεῖνα καὶ ἀμφότερος παρόντες ὑπογράφονται· καὶ εἶναι φροντὶς τοῦ γραφέως τῆς συντροφίας νὰ κλείσῃ τοῦ μεταδίδοντος τὸν λογαριασμὸν, καὶ ν' ἀνατίξῃ ἄλλον τοῦ μεταλλαγμούτος.

38. Τῶν ἐμπιεσυταιχῶν συντροφῶν τὰ κεφάλαια ἡμπορεῦν νὰ διαιρεθοῦν εἰς τμῆματα χωρὶς κάμμισι ἀκύρωσιν τῶν συζαθέντων κανόνων εἰς τοιοῦτον εἶδος συντροφίας.

39. Αἱ εἰς αὐτούς περιληπτικὴν, καὶ αἱ ἐμπιεσυταιχαὶ συντροφίαν πρέπει νὰ ἀποδειχθοῦν μὲ δημόσια γράμματα, ἣ μὲ ιδιωτικὴν ὑπογραφὴν κατὰ τὸ 1325 ἄρθρον τοῦ Γαλλικοῦ Κώδικος περὶ τῆς τοιαύτης ὑπογραφῆς (1).

40. Αἱ αὐτούς συντροφίαι γίνονται μόνου μὲ γράμματα δημόσια (2).

41. Μήτ' ἐναυτίον, μήτ' ἔκτος τῆς περιληψεως τῶν συντροφικῶν γραμμάτων ἡμπορεῖ νὰ κριθῇ ἀποδεκτὴ κάμμισι ἀπόδεξις διὰ μαρτύρων, μήτε εἰς ὅσα παρενέρουσιν, ὅτι ἐλέγχησάν πρὸ τῆς συμφωνίας ἀπ' αὐτῆς, ἣ μετὰ ταύτην, δεδέσθω νὰ ἔχῃ διαφορὰ καὶ κάτω ἀπὸ ἕκατὸν πεντήκοντα φράγκα (3),

(1) Τὰ ιδιαιτερά γράμματα περὶ συμφωνῶν συναλλαγματικῶν ἔγουσι κύρος ὅταν ἔχουν καθολικὰ, καὶ ὑπογέγραμμένα ἀπὸ ὅλους τοὺς ἐνεχθεμένους γίνονται δὲ ὅσοι καὶ οἱ ἐνεχόμενοι, διπλᾶ, τριπλᾶ κ.τ.λ. πολεῖ. Κώδιξ.

(2) Ἀλλὰ καὶ δημόσιεύονται τὰ συμφωνητικὰ ταῦτα, διότι ἄλλεως πῶς δύναται νὰ συζαθῇ ἡ ὑποληψίς τῆς αὐτούς συντροφίας; καὶ ποιῶν ἡμπορεῖ νὰ ἐμπιεσθῇ τις εἰς αὐτήν;

(3) Ἄρα χωρὶς συντροφικοῦ ὑπογέγραμμένου γράμματος δὲν συνιστάται συντροφία κατ' οὐδένα λόγον.